

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Győrött, 2012. október 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A könnyű testi sértés vétsége miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntetőügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2010. május 6. napján kihirdetett 2.Bf.242/2010/3. számú ítéletét **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A *Veszprémi Városi Bíróság* a 2010. március 12. napján kelt 6.B.1722/2009/11. számú ítéletében **I.r. vádlott** I.r. vádlottat az ellen emelt társtettesként elkövetett könnyű testi sértés vétségének (Btk.170.§ (1) bekezdés) vádja alól felmentette, míg **II.r. vádlott** II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés vétségében (Btk.170.§ (1) bekezdés). Ezért a bíróság a II.r. vádlottat 1 évre próbára bocsátotta. Rendelkezett az eljárás során felmerült büntügyi költség viseléséről, továbbá határozott az eljárási illeték megfizetéséről.

Az első fokú ítéletet az I.r, II.r vádlott és a védő tudomásul vette, míg magánvádló magánvádló és jogi képviselője fellebbezést jelentett be az I.r vádlott esetében bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása, míg II.r vádlott vonatkozásában a büntetés súlyosítása érdekében.

A *Veszprém Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság* a 2010. május 6. napján kelt 2.Bf.242/2010/3. számú ítéletében a Veszprémi Városi Bíróság 6.B.1722/2009/11. számú ítéletét megváltoztatta és **II.r. vádlott** II.r. vádlottat a testi sértés vétségének (Btk.170.§ (1) bekezdés) vádja alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült büntügyi költséget és eljárási illetéket magánvádló magánvádló viseli. Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a magánvádló és jogi képviselője fellebbezést jelentettek be, míg a vádlottak és védőjük tudomásul vette a döntést.

A harmadfokú nyilvános ülésen a magánvádló jogi képviselője perbeszédében előadta, hogy magánvádló sérelmére a vádlottak szándékegységben elkövették a testi sértés vétségét. A társasház választott vezetőinek a társasház lakói jogainak érvényesítését kell elősegítenie törvényes magatartás tanúsításával. Egyeztetést követően mégsem jártak el megfelelően. Ezért mindkét vádlott bűnösségének megállapítását, és azzal arányos joghátrány alkalmazását indítványozta.

A védő perbeszédében kifejtette, hogy jogos védelmi helyzetben voltak a vádlottak, a magánvádlói fellebbezés elutasítását és a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

magánvádló magánvádló nyomatékosította, hogy ő a társasházi törvénynek megfelelően járt el, nem ért egyet a másodfokú bíróság ítéletével. Joga volt betekinteni az iratokba, nem tudta magát megvédeni az atrocitástól.

II.r. vádlott vádlott csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A Győri Ítéltábla a fellebbezéseket alaptalannak találta.

A harmadfokú felülbírálat során mindenképp megállapította, hogy a másodfellebbezés joghatályos **II.r. vádlott** II.r. vádlott vonatkozásában, mivel az első- illetve a másodfokú bíróság eltérően döntött a büntetőjogi felelősségéről. **I.r. vádlott** I.r. vádlottra nézve nem nyílt meg a harmadfokú eljárás, mivel az első fokú bíróság felmentő rendelkezését a másodfokú bíróság helybenhagyta, így rá nézve a Veszprémi Városi Bíróság döntése 2010. május 6. napján jogerőre emelkedett.

Az ítéltábla a Be. 387.§ (1) bekezdésének megfelelően bírálta felül a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt, melynek eredményeként a magánvádló és képviselőjének fellebbezését nem találta alaposnak.

Az első- és másodfokú bírósági eljárás megfelelt a jogszabályi előírásoknak, olyan eljárási szabálysértés nem történt, ami az ügy érdemi felülvizsgálatát akadályozta volna.

A másodfokú bíróság a lefolytatott teljes felülbírálat során helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az első fokú bíróság törvényesen és megfelelő körben elvégzett bizonyítás eredményeként, a bizonyítékok helyes értékelésével megalapozott tényállást állapított meg. Ezt a tényállást a megyei bíróság elfogadta, és ez képezte a harmadfokú eljárás alapját is.

Az első fokú bíróság a megállapított tényállás alapján arra a jogi álláspontra helyezkedett, hogy a II.r. vádlott célja nem testi sértés okozására irányult, hanem az iratok elvitelének megakadályozására, azonban szándékának eshetőlegesen ki kellett terjednie arra is, hogy sérülést okozhat a magánvádlónak azzal, hogy a helyiség vasajtáját ráhúzta magánvádló felkarjára, ezzel elkövette a könnyű testi sértés vétségét.

A másodfokú bíróság ettől eltérő álláspontra helyezkedett. A jogi indokolásában rámutatott arra, hogy a társasházakról szóló törvény értelmében a vádlottakat felelősség terhelte a

társasház működésével kapcsolatos iratok őrzése és kezelése tekintetében. Ennek érdekében lépett fel az I.r. terhelt és **II.r. vádlott** II.r. vádlott az általuk irányított társasház képviselőjében, amikor a társasház ügymenetéhez tartozó hivatalos iratnak a birtokukból való kikerülésének megakadályozása érdekében gyakoroltak önhatalmat magánvádló karjának a megfogásával, a társasház irodahelyiségének az ajtajának a becsukásával, megakadályozván azt, hogy **magánvádló** az általa jogtalanul megszerzett irattal az irodahelyiségből távozzon. A hivatalos iratoknak a birtokukból való kikerülésének megakadályozása érdekében gyakoroltak önhatalmat. Álláspontja szerint, miután a birtokos a birtoka ellen irányuló támadást önhatalommal is jogos volt elhárítani, ezért a II.r. vádlott jogos védelmi helyzetben volt, amikor a cselekmény történt. Erre hivatkozással felmentette a II.r. vádlottat a bűncselekmény vádjától jogos védelem okából.

Az ítélet tábla a másodfokú bíróság felmentő rendelkezésével egyetértett, azonban eltérő jogi indokok alapján.

Helyesen mutatott rá arra a másodfokú bíróság, hogy a társasházakról szóló törvény értelmében az Intéző Bizottság elnökének, és **II.r. vádlottnak**, mint a bizottság tagjának mindenkor a tulajdonosok érdekeinek szem előtt tartásával volt kötelessége eljárni, a társasház működésével kapcsolatos iratoknak az őrzése és a kezelése is a feladatukhoz tartozott. Ugyanakkor a társasház lakóinak is jogában állt az iratokat megtekinteni, ezekről esetleg másolatot is készíteni. A magánvádló tehát azzal, hogy a társasházzal kapcsolatos iratokról másolatot szeretett volna készíteni nem állt a jogtalanság talaján. Ezért a jogos védelem megállapításához szükséges egyik tényállási elem hiányzik.

Kétségtelen tényként megállapítható az is, hogy a magánvádló a felkar zúzódásos sérüléseivel 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, amely annak volt a következménye, hogy miközben ő megpróbált távozni, a karját kitette az ajtó részen, megpróbálta kipréselni magát, a II.r. vádlott pedig az ajtót húzta visszafelé.

Az ítélet táblának azt kellett megvizsgálnia, hogy **II.r. vádlott** II.r. vádlottat a magánvádló sérülései tekintetében terheli-e valamilyen felelősség. A könnyű testi sértés vétségének a megállapításához az szükséges, hogy a testi sértés okozására a szándékosság kiterjedjen. A szándékosság fennállását az dönti el, hogy az elkövető előre látta-e, hogy magatartásának sérülést előidéző következményei lesznek, ezt kívánta-e vagy ebbe belenyugodva követte el a cselekményét.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a szándékosságnak a fent felsorolt formái közül egyik sem állapítható meg adott esetben. A megalapozott tényállás szerint kimondottan indulati állapotban voltak az irodahelyiségben tartózkodó személyek, és rövid idő alatt zajlottak le az események. A II.r. vádlott szándéka nem arra irányult, hogy sérülést okozzon a magánvádlónak, hanem, hogy megakadályozza az eredeti számla elvitelét. Ennek során azonban éppen az indulati állapota miatt nem mérte azt fel, hogy tettének milyen következményei lehetnek, konkrétan azt, hogy a magánvádlónak az egyik karja már a vasajtón kívül van, és azzal, hogy ő az ajtót visszahúzta a távozás megakadályozása érdekében, ebből sérülések keletkezhetnek.

Ez gondatlan magatartásnak minősül. A hatályos anyagi jogi jogszabályok szerint azonban a könnyű testi sértés (Btk. 170.§ (1) bekezdés) gondatlan formáját a törvény nem rendeli büntetni. Megjegyzi az ítéletábra, hogy csak a szerencsén múlt az, hogy a magánvádlónak nem lettek súlyosabb sérülései, de az is a szerencsén múlt, hogy a vádlott önmaga nem sérült meg.

A kifejtettek alapján az ítéletábra a másodfokú bíróság indokolásától eltérően, *bűncselekmény hiányára* (Be. 331.§ (1), (3) bekezdés) alapozta **II.r. vádlott** II.r. vádlott felmentését.

A másodfokú bíróság egyéb rendelkezései helytállóak.

Fentiekre figyelemmel a Győri Ítéletábra, mint harmadfokú bíróság a Veszprém Megyei Bíróság döntését - a jogi indokolás korrekciójával - a Be. 397.§-a alapján helybenhagyta **II.r. vádlott** II.r. vádlott vonatkozásában.

Győr, 2012. október 18. napján

Dr.Zólyomi Csilla sk..Csák Csilla sk.	.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó
	a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ezzel a végzéssel a Veszprém Megyei Bíróság 2010. május 6. napján kelt 2.Bf.242/2010/3. számú ítélete **II.r. vádlott** II.r. vádlott vonatkozásában 2012. október 18. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2012. október 18. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:
Kiadó: